

КРАЉ АРТУР И МАЧ У КАМЕНУ

Некада давно Британијом је владао краљ Утер. Он је волео лепу Игрејн, али она му није узвраћала љубав. Пошто од туге није могао да спава, шетао је својим краљевством, сав очајан.

Једнога дана чаробњак Мерлин се сажали на Утера: „Величанство, могу ли вам некако помоћи?“

„Мерлине, стари друже, учини да се Игрејн заљуби у мене и да ми постане жена!“ „Узмите овај напиток и дајте јој да попије. Видећете да ће вас заволе-ти и удати се за вас“, рече му Мерлин. „Много ти хвала! Како да ти се оду-жим?“, упита Утер. „Поверите ми Арту-ра, свог наследника, да бринем о њему.“

Речено – учињено! Артурово рођење је држано у највећој тајности. Мерлин, по договору, узе дечака и повери га на чување своме пријатељу Хектору и његовом сину Кеју. Године су пролазиле и дечаци постадоше велики пријатељи.

Омиљена забава беху им витешке игре. Иако беше млађи, показало се да је Артур спретнији од Кеја. Стално га је побеђивао. Мерлин није заборавио на свога штићеника и увек је налазио времена да му покаже неке нове вештине.

Једне ноћи Артур је уснуо чудан сан:
велики јелен одвео га је кроз шуму до
тајанственог језера. У једном тренутку
јелен нестане, а из воде изрони рука
која је држала блистави мач. Кад се
пробуди, Артур то исприча Мерлину.

„Ускоро ћеш схватити значење свог
сна“, рече му чаробњак. „Пред тобом
је блистава будућност, а ја ћу се
постарати да будеш спреман, кад за
то дође време!“